

Sofie Amalie Andersen er billedkunstner og har en BFA fra Oslo Kunstakademi. Det her er den køleboks, hun har transformeret til udstillingsstedet Sol. Foto: Yunting Tun Tsai

Nye kunstnerdrevne udstillingssteder vinder frem: “Det er vigtigt, at vi gør noget for at være med til at ændre strukturerne i branchen”

Af Anne Nørkjær Bang / 10. juli 2019, 10:21

Der er ikke noget, der er så skidt, at det ikke er godt for noget. I årene efter finanskrisen, hvor gallerierne kæmpede, dukkede der således mange nye kunstnerdrevne udstillingssteder op fra undergrunden, og den selvorganiserede scene fik fornyet fokus, blandt andet med en nyindstiftet pris på initiativ fra Billedkunstnernes Forbund i 2016.

Der kommer stadig flere til. De slår sig ned i tomme landejendomme, vindueskarme, garager, midlertidige barakker – eller efterladte kølebokse, som udstillingsstedet i denne artikel. Men hvad optager dem, og hvilken rolle spiller de i den danske kunstverden i dag? Over de næste uger fortæller kunstnere fra tre nyere selvorganiserede steder om motivationen for at starte deres eget.

I dag har Sofie Amalie Andersen fra udstillingsstedet Sol fået ordet. Hun startede udstillingsstedet i Nexø i sensommeren 2018.

Hvorfor startede du Sol?

“Jeg tog initiativ til stedet, da jeg flyttede til Bornholm med min kæreste efter at være blevet færdig med min uddannelse på Oslo Kunstakademi. Nu har jeg samlet nogle flere mennesker om det, så vi er en lille forening. Jeg ledte egentlig efter et atelier på Nexø Havn, men i stedet fandt jeg en gammel køleboks, der engang har været brugt til fiskeauktioner og har stået tom i mange år, efter at fiskeriet i området døde ud. Jeg så for mig, at det kunne blive et sted, hvor man kunne vise kunst på en anden måde, end hvad der ellers er her på øen. For selvom Bornholm er et sted med mange kunst- og kulturtilbud, er der også en ensretning i dem, synes jeg. Jeg kommer jo selv udefra og er interesseret i at skabe et mangfoldigt udtryk, som ikke er bundet op på en bestemt genre eller på salg. Ikke at alle udstillingssteder på Bornholm er dét, men der er en overvægt af det på kunstscenen herovre. I Sol vil vi gerne vise kunst, som er fri og spændende. Det skal ikke være på turisternes præmisser.”

Hvem besøger stedet?

“Mange af de unge fra Glas- og keramikskolen i Nexø kommer forbi. Og ellers er det egentlig en god blanding af folk, der kommer specifikt for at se stedet og kunsten og folk, der går tur på havnen og bliver nysgerrige. Men jeg kan godt mærke, at det er vigtigt, at være udadvendt og imødekommende, hvis folk skal turde gå ind. I kraft af dets placering på havnen kan stedet måske virke lidt utilgængeligt, hvis ikke man aktivt bliver inviteret indenfor.”

Hvordan løber det rundt?

“Indtil videre er det 100 procent fondsstøttet, og det håber jeg, at vi kan blive ved med et stykke tid. Og så håber jeg, at vi med tiden kan lave en eller anden form for finansieringsordning, hvor vi for eksempel kan leje lokalet ved siden af ud som atelier. Selvom vi gerne sælger værker, der udstilles i Sol, er det utopisk at forestille sig, at stedet og udstillingsprogrammet alene skulle blive finansieret af procenter ved køb. Det er heller ikke det, der er meningen. Kunsten skal først og fremmest være udfordrende og få folk til at tænke kritisk, og derfor ikke kurateres ud fra specielle hensyn til potentielle køberes smag.”

Hvilken rolle spiller kunstnerdrevne steder som jeres i den danske kunstverden i dag?

“Jeg tror, at det handler om at forsøge at sætte kunsten fri. Fri af forventninger fra publikum om at ting skal være på en given måde, og fri af forventninger om køb og salg, som, synes jeg, godt kan skygge lidt for oplevelsen af kunsten, når man for eksempel går på galleri. Et andet aspekt er, at kunstnere også er samfundsaktører og gerne vil være med til at skabe bedre rammer og vilkår i branchen. Vi har for eksempel, fordi Sol har været godt støttet fra begyndelsen, valgt at prioritere, at kunstnerne skal have løn. Det er ikke en høj løn, men de får et lille honorar og et lille produktionsbidrag, og så får de rejse og overnatning dækket. Det er en stor post for os, og det kan kun lade sig gøre, fordi vi ikke har så mange udstillinger, fire på en sæson fra april til oktober. Det er vigtigt, også for mig personligt som billedkunstner, at vi gør noget for at være med til at ændre strukturerne i branchen, også selvom det måske er på et symbolsk niveau.”

*Der findes ikke fuldstændige oversigter over kunstnerdrevne steder i Danmark.
Netmediet idoart.dk forsøger dog at føre en opdateret liste her
<https://www.idoart.dk/kunstnerdrevet>*

Tags:

DEL: [f](#) [t](#) [in](#)

billedkunstnernes forbund, kunstnerdrevne
udstillingssteder, nexø, sofie amalie andersen, sol

ANNE NØRKJÆR BANG

Anne Nørkjær Bang er uddannet journalist fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole og tidligere skribent for blandt andre Berlingske, Eurowoman og ALT for damerne. Hun er desuden forfatter til bogen "Margit Brandt - Modeskaber". Anne skriver om kunst, kultur, samfund og tendenser.

KUNST
Værket "I for Index" er skabt af Philip Poppek og blev vist på C.C.C i august 2018. Foto: graysc.de

Kunstner vil udfordre publikum: "Den populistiske tilgang er drænende for den danske kunstscene"

Af Anne Nørkjær Bang / 15. juli 2019, 10:41

De slår sig ned i tomme landejendomme, vindueskarme, garager, midlertidige barakker – eller efterladte kølebokse. Men hvad optager de nye kunstnerdrevne udstillingssteder, og hvilken rolle spiller de i den danske kunstverden i dag? Over de næste uger fortæller kunstnere fra tre nyere selvorganiserede steder om motivationen for at starte deres eget.

I dag har kunstner Simon Rasmussen fået ordet. Han startede udstillingsstedet C.C.C. på Vesterbro i København i begyndelsen af 2018.

FAKTA

De kunstnerdrevne udstillingssteder

I årene efter finanskrisen, hvor gallerierne kæmpede, dukkede mange nye kunstnerdrevne udstillingssteder op fra undergrunden, og den selvorganiserede scene fik fornyet fokus, blandt andet med en nyindstiftet pris på initiativ fra Billedkunstnernes Forbund i 2016.

Hvorfor startede du C.C.C.?

"Udstillingsstedet ligger i det, der til daglig er mit værksted, og det er på en måde en forlængelse af min kunstneriske praksis at lave udstillingerne. Min ambition er at vise nogle af de ting, som ikke får så meget plads andre steder i København i øjeblikket. Særligt ikke på den kommercielle scene, hvor min oplevelse er, at der ofte er fokus på æstetik og på at skabe et lækkert univers, som folk kunne være interesserede i at købe sig ind i. Det kan godt blive ret overfladisk. Jeg vil gerne skabe et rum med plads til noget andet. Og hvor kunstnerne også har mere at skulle have sagt, i forhold til at sætte udstillingerne op og arrangere dem. Jeg vil

Der findes ikke fuldstændige oversigter over kunstnerdrevne steder i Danmark. Netmediet idoart.dk forsøger dog at føre en opdateret liste her <https://www.idoart.dk/kunstnerdrevne-steder>

gerne lave noget, hvor fokus er på kunstneren og kunsten i sig selv, frem for alt muligt andet.”

Hvem besøger stedet?

“Det er hovedsagelig kunstnere eller folk med en kunstfaglig baggrund. Og det, tror jeg, er et tilbagevendende *issue* på hele den københavnske kunsts scene. Selvfølgelig kommer der også andre, men det er

sjældnere. Jeg forsøger at tiltrække flere ved at annoncere og invitere bredt. Meningen er jo ikke, at det skal være for et lille eksklusivt publikum af kunstfaglige personer. Men jeg har omvendt heller ikke lyst til at gå på kompromis med de ting, jeg synes, er vigtige. Jeg vil ikke forsøge at tiltrække publikum til ved bevidst at tale til deres forudindtagede ‘smag’ – sådan som jeg oplever, at mange institutioner gør for øjeblikket og har gjort i et godt stykke tid. Jeg synes, at den populistiske tilgang er drænende for den danske kunsts scene.”

Hvordan løber det rundt?

“Det kræver ikke så meget økonomi at holde kørende, fordi det er mit værksted, og fordi udstillingerne som regel bare varer en weekend. Det giver en masse frihed at drive det på den måde. Jeg har også taget en beslutning om ikke at søge fondsmidler. Til dels fordi jeg kender flere andre, der har drevet udstillingssteder og oplevet, at lige så snart pengene er sluppet op, så er man på den. Man bliver afhængig af støtten. Og så lover man jo også nogle ting, når man søger pengene: Der skal være et vist antal udstillinger om året og så videre. Sådan noget har jeg ikke lyst til at være bundet op af. I stedet har udstillingerne med tiden fået en mere kommerciel karakter, i og med at nogle værker er blevet solgt. Og det er der ikke noget forkert i, synes jeg. Rigtig mange kunstnerdrevne udstillingssteder insisterer på en ikke-kommerciel tilgang, men kunsten er jo kunstnernes forretning eller levebrød – og det vil jeg ikke undergrave. Så værkerne er til salg, men det er ikke sådan, at der hænger prisskilte over det hele, eller at det er noget, jeg står og råber ud i lokalet. Og pengene går direkte til kunstneren. Jeg er kun lige selv begyndt at tage 20 procent i kommission.”

Hvilken rolle spiller de kunstnerdrevne steder i den danske kunstverden dag i dag i dine øjne?

“De kunstnerdrevne steder er afgørende i forhold til at sikre, at der ikke er en stor gruppe af unge kunstnere, som ryger direkte i glemmebogen, så snart de er færdiguddannede. Jeg blev selv færdig for to år siden, og der er da meget få ud af den gruppe af kunstnere, jeg blev færdig sammen med, som er blevet taget op af gallerier eller kunstinstitutioner. Og det er jo traumatiserende i et eller andet omfang. Også selvom det nok er de færreste, der har en forventning om, at det hele bare kører fra begyndelsen. Der er enormt mange dygtige og interessante kunstnere derude, og det handler jo bare om, at der også bliver stillet noget rum til rådighed for dem.”

Læs også artiklen med billedkunstner Sofie Amalie Andersen fra udstillingsstedet Sol på Bornholm.

ANNE NØRKJÆR BANG

Anne Nørkjær Bang er uddannet journalist fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole og tidligere skribent for blandt andre Berlingske, Eurowoman og ALT for damerne. Hun er desuden forfatter til bogen "Margit Brandt - Modeskaber". Anne skriver om kunst, kultur, samfund og tendenser.

[FORRIGE ARTIKEL](#)

[NÆSTE ARTIKEL](#)

FOKUS

M100 er skabt af de to kunstnere Mikkel Larris og Vivi Christensen, fordi de gerne ville skabe et sted for den skæve kunst i Odense. Foto: Kristine Mengel

Kunstner vil fremme kunstmiljø i Odense: “Vi har længe manglet et sted med nyere samtidskunst af høj kvalitet”

Af Anne Nørkjær Bang / 22. juli 2019, 10:28

I dag får kunstner Mikkel Larris som den sidste i serien ordet. Han startede M100 i Odense sammen med kunstner Vivi Christensen i begyndelsen af 2018.

FAKTA

De kunstnerdrevne udstillingssteder

I årene efter finanskrisen, hvor gallerierne kæmpede, dukkede mange nye kunstnerdrevne udstillingssteder op fra undergrunden, og den selvorganiserede scene fik fornyet fokus, blandt andet med en nyindstiftet pris på initiativ fra Billedkunstnernes Forbund i 2016.

Hvorfor startede i M100?

“Fordi vi i Odense mangler ret meget kunstmiljø. Der er mange kunstnere på Fyn, og vi har jo også Det Fynske Kunstakademi, men vi har længe manglet et sted med nyere samtidskunst af høj kvalitet. Så vi blev enige om, at dét måtte vi forsøge at starte op. Vi talte sammen om, hvad vi ville og blev enige om, at vi godt kunne tænke os at vise nogle af de kunstnere, som ellers ikke bliver vist – fra hele landet og også nogle fra udlandet. Og så vil vi, mere konkret, gerne lave udstillinger med nogle kunstnere, som arbejder konceptuelt og med en form for sanselighed. Nogle, som i deres kunst

Der findes ikke fuldstændige oversigter over kunstnerdrevne steder i Danmark. Netmediet idoart.dk forsøger dog at føre en opdateret liste her <https://www.idoart.dk/kunstner>

henvender sig til og inkluderer de gæster, der kommer på udstillingen.”

Hvordan er jeres udstillingssted finansieret?

“Vi fik et beløb til et toårsprogram fra Statens Kunstfonds pulje til opstart af nye udstillingssteder. Vi har også fået penge fra Den Obelske Familiefond, fra Odense Kommune og fra Spar Nord Fonden. Og så lægger vi selv vores tid og engagement. Vi

har ikke noget salg af kunsten. Vi tænker på det som et lille museum, ikke en butik, og vi vil ikke tænke over, om kunsten kan hænge over en sofa. Men kunstnerne får et honorar for at udstille og lidt penge til transport, overnatning og materialer til opbygning, hvis de har brug for det. Det er jo kun rimeligt, at de får noget for det, når de nu kommer og laver noget for os.”

Hvad kan kunstnerdrevne steder tilbyde, som gallerier og museer ikke kan?

“Jeg tror, at mange samtidskunstnere grundlæggende interesserer sig for at udfordre måden, man laver og formidler kunst på, og det har man større frihed til at gøre på de selvorganiserede udstillingssteder. Vi giver kunstneren frie hænder, og vi kan tilbyde et rum for en anden type kunst, end den, der typisk bliver præsenteret på kunsthaller og museer, hvor man gerne viser større internationale kunstnere eller gennemkuraterede projekter i en helt anden skala. Og så beskæftiger vi os slet ikke med, om kunsten kan tages ned af væggen og sælges – det gør de fleste gallerier trods alt i et eller andet omfang.”

Mange kunstnerdrevne steder eksisterer kun midlertidigt, og så forsvinder de igen. Hvad er fremtidsudsigterne for jer?

“M100 arbejder lige nu på at skaffe penge til at fortsætte det, for vi synes jo, at der er god brug for det i Odense og på Fyn i det hele taget. Men det handler meget om økonomi, og vores kommune har jo meddelt, at de skærer rigtig meget i kulturbudgettet, så jeg ved ikke, om vi kan regne med at få igen fra dem. Så vi må se, hvad vi kan finde penge til.”

Læs også om de to andre kunstnerdrevne udstillingssteder, CCC og Sol.

Tags: kunstnerdrevne udstillingssteder, m100, mikkellarris

DEL: [f](#) [t](#) [in](#)

ANNE NØRKJÆR BANG

Anne Nørkjær Bang er uddannet journalist fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole og tidligere skribent for blandt andre Berlingske, Eurowoman og ALT for damerne. Hun er desuden forfatter til bogen “Margit Brandt - Modeskaber”. Anne skriver om kunst, kultur, samfund og tendenser.